

(๒๒)

คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลรัฐธรรมนูญ

คำสั่งที่ ๕๒/๒๕๖๑

เรื่องพิจารณาที่ ต. ๑๖/๒๕๖๑

วันที่ ๒๕ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๖๑

เรื่อง นางสาวกฤษรา มรรพ์พันธ์ (ผู้ร้อง) ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓

ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้องสรุปได้ว่า นางสาวกฤษรา มรรพ์พันธ์ (ผู้ร้อง) กล่าวอ้างว่าผู้ร้องเป็นข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ตำแหน่งอาจารย์ สังกัดมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ ได้รับการคัดเลือกตามประกาศของมหาวิทยาลัยแม่โจ้ เพื่อรับโอนไปเป็นข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ตำแหน่งอาจารย์ สังกัดมหาวิทยาลัยแม่โจ้ และเมื่อมีตำแหน่งข้าราชการว่างลงเมื่อใดจะรับโอนผู้ร้องได้ทันที แต่ต่อมาได้มีพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยแม่โจ้ พ.ศ. ๒๕๖๐ ประกาศใช้บังคับ โดยมาตรา ๕๑ บัญญัติว่า “ในกรณีที่ตำแหน่งข้าราชการและลูกจ้างของส่วนราชการในมหาวิทยาลัยว่างลงไม่ว่าจะว่างอยู่ก่อนหรือภายหลังจากวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยุบเลิกตำแหน่งนั้นและให้โอนอัตราตำแหน่งและเงินงบประมาณแผ่นดินประจำอัตรา รวมตลอดทั้งบุคคลากรที่จ่ายในลักษณะเงินเดือน ค่าจ้างประจำ และเงินอื่นที่เกี่ยวข้องซึ่งตั้งไว้สำหรับตำแหน่งนั้นมาเป็นของมหาวิทยาลัย และให้ถือว่าการโอนงบประมาณดังกล่าวเป็นการโอนงบประมาณรายจ่ายตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ” มหาวิทยาลัยแม่โจ้จึงมีหนังสือแจ้งผู้ร้องว่า มหาวิทยาลัยแม่โจ้ได้ยุบเลิกและโอนอัตราตำแหน่งและเงินงบประมาณแผ่นดินประจำอัตรา

- ๒ -

รวมตลอดทั้งงบประมาณที่จ่ายในลักษณะเงินเดือน ค่าจ้างประจำ และเงินอื่นที่เกี่ยวข้องซึ่งตั้งไว้สำหรับตำแหน่งที่ว่างลงไปเป็นของมหาวิทยาลัยเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยแม่โจ้ พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๕๑ จึงไม่สามารถนำตำแหน่งที่ว่างลงดังกล่าวไปดำเนินการรับโอนข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาได้

ผู้ร้องได้ยื่นหนังสือร้องเรียนต่อผู้ตรวจการแผ่นดินว่าพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยแม่โจ้ พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๕๑ มีปัญหาความชอบด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๐ แต่ผู้ตรวจการแผ่นดินพิจารณาแล้วมีหนังสือแจ้งผลการพิจารณาให้ผู้ร้องทราบว่าพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยแม่โจ้ พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๕๑ เป็นเพียงบทบัญญัติที่กำหนดขึ้นเพื่อรองรับการดำเนินการเกี่ยวกับตำแหน่งของข้าราชการและลูกจ้างของส่วนราชการในมหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่ว่างลงเท่านั้น ซึ่งเป็นคนละกรณีกับคำร้องเรียนที่เห็นว่าเป็นเรื่องการจำกัดเสรีภาพในการประกอบอาชีพ เพราะในกรณีที่มหาวิทยาลัยแม่โจ้มีตำแหน่งพนักงานมหาวิทยาลัยว่าง และเปิดรับสมัครคัดเลือกบุคคลเข้าเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย ผู้ร้องย่อมมีสิทธิสมัครสอบคัดเลือกได้ จึงไม่ถือว่าผู้ร้องถูกจำกัดเสรีภาพในการประกอบอาชีพ และยังไม่มีปัญหาเกี่ยวกับความชอบด้วยรัฐธรรมนูญที่ผู้ตรวจการแผ่นดินจะเสนอเรื่องพร้อมด้วยความเห็นต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อให้พิจารณาวินิจฉัยได้ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยผู้ตรวจการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๒๓ (๑)

ผู้ร้องเห็นว่าผู้ร้องถูกละเมิดสิทธิเนื่องจากมหาวิทยาลัยแม่โจ้ไม่รับโอนผู้ร้องไปรับราชการตามที่ได้ประกาศไว้ ซึ่งในขณะประกาศรับสมัครบุคคลเพื่อรับโอนข้าราชการ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ไม่ได้แจ้งถึงการปรับเปลี่ยนไปเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ และมหาวิทยาลัยแม่โจ้ยังคงมีตำแหน่งข้าราชการซึ่งไม่ได้ถูกยกเลิกหรือย้ายไปเป็นตำแหน่งพนักงานมหาวิทยาลัยทั้งหมด อีกทั้งยังเห็นว่าพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยแม่โจ้ พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๕๑ เป็นบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่มีผลใช้บังคับย้อนหลังให้ยุบเลิกตำแหน่งข้าราชการหรือลูกจ้างที่ว่างลงก่อนที่พระราชบัญญัตินี้จะมีผลใช้บังคับ ย่อมไม่ถูกต้อง และเมื่อมีการนำกฎหมายที่ไม่ถูกต้องมาใช้บังคับในกรณีของผู้ร้องก็ย่อมไม่ถูกต้องเช่นกัน ผู้ร้องจึงขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยว่า พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยแม่โจ้ พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๕๑ เฉพาะในส่วนที่บัญญัติว่า “ในกรณีที่ตำแหน่งข้าราชการและลูกจ้าง

ของส่วนราชการในมหาวิทยาลัยว่างลงไม่ว่าจะว่างอยู่ก่อนหรือภายหลังวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับให้ยุบเลิกตำแหน่งนั้น...” ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ และมาตรา ๔๐

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาเบื้องต้นมีว่า คำร้องของผู้ร้องต้องด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัย หรือไม่

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๑๓ บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญคุ้มครองไว้มีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อมีคำวินิจฉัยว่าการกระทำนั้นขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ” และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๘ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “ภายใต้บังคับมาตรา ๔๗ ผู้ใดถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญคุ้มครองไว้ ถ้าผู้นั้นเห็นว่าการละเมิดนั้นเป็นผลจากบทบัญญัติแห่งกฎหมายขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ให้ยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดิน และให้ผู้ตรวจการแผ่นดินพิจารณายื่นคำร้องต่อศาลพร้อมด้วยความเห็นภายในหกสิบวันนับแต่วันที่รับคำร้องจากผู้ร้อง โดยให้ผู้ตรวจการแผ่นดินแจ้งผลการพิจารณาให้ผู้ร้องทราบภายในสิบวันนับแต่วันที่ครบกำหนดเวลาดังกล่าว”

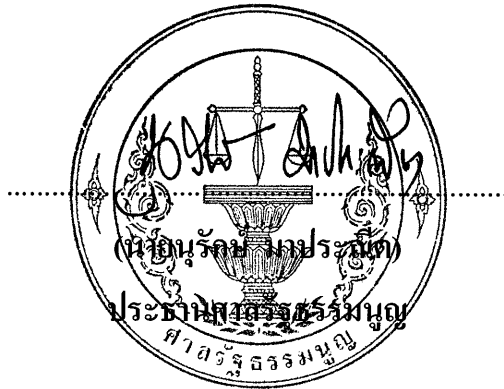
พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้องเป็นกรณี queผู้ร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยว่า พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยแม่โจ้ พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๕๑ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ และมาตรา ๔๐ อันเป็นกรณีขอให้ศาลรัฐธรรมนูญตรวจสอบความชอบด้วยรัฐธรรมนูญของบทบัญญัติแห่งกฎหมาย ซึ่งการยื่นคำร้องตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ นั้น ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๘ เมื่อข้อเท็จจริงตามคำร้องปรากฏว่า มหาวิทยาลัยแม่โจ้ปฏิเสธรับโอนผู้ร้องไปเป็นข้าราชการในสังกัดเนื่องจากบทบัญญัติของพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยแม่โจ้ พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๕๑ ในขณะที่กระบวนการคัดเลือกเพื่อรับโอนผู้ร้องมาอยู่ในสังกัดยังอยู่ในขั้นตอนการเตรียมการเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลเท่านั้น ผู้ร้องยังไม่มีสิทธิที่จะเป็นข้าราชการในสังกัดมหาวิทยาลัยแม่โจ้ จึงยังไม่มีกรกระทำใดที่เป็น

- ๔ -

การละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพตามรัฐธรรมนูญของผู้ร้องแต่อย่างใด ดังนั้น จึงไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๘ ผู้ร้องจึงไม่อาจยื่นคำร้องตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ได้

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย

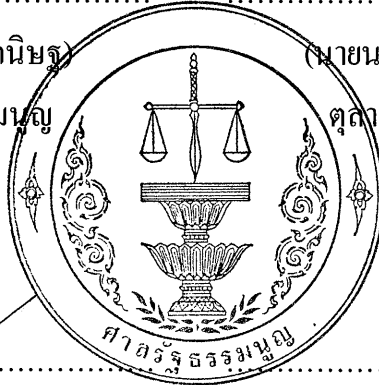
(คำสั่งที่ ๕๒/๒๕๖๑)

(นายจรัญ ภัคดีชนากุล)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายชัย ชลวร)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายทวีเกียรติ มีนะกนิษฐ)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายนครินทร์ เมฆไตรรัตน์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายบุญส่ง คุลนุปผา)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายปัญญา อุดชาชน)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายวรวิทย์ กังศศิเทียม)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายอุดมศักดิ์ นิติมন্ত্রী)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ